

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 7.Kf.700.182/2024/5.

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Független Rendőr Szakszervezet (cím2, ügyintéző jogi képviselő1 kamarai jogtanácsos)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

jogi képviselő2 kamarai jogtanácsos

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

az alperes (21. sorszám alatt)

A per tárgya:

megbízási díj megfizetése

Az elsőfokú bíróság:

Miskolci Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

12.K.700.682/2023/20. számú ítélet

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg 15 napon belül a felperesnek 30.000 (harmincezer) forint másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2020. február 1. és 2023. január 31. között technikusként az helységi Rendőrkapitányság állományában végezte a szolgálati tevékenységét. A 2011. július 12. napján kelt munkaköri leírás szerint munkaköri feladata a helyszíni szemle bizottság tagjaként segíteni a szemlebizottság vezetőjét és végrehajtani a krimináltechnikai feladatokat, a keletkezett bűnjeleket szakszerűen rögzíteni, és biztosítani, valamint azok rendszerezése és a bűnjel kamrában való elhelyezése. A

helyszínen biztosított és feltárt nyomok értékelése, nyilvántartása, összehasonlítása és szükséges esetben a szakértőkhöz való előkészítése is feladata, valamint a szolgálati gépkocsi és a technikai eszközök megóvása, karbantartása, bűneljárás során a rabosítási feladatok és a DNS mintavételi feladatok végrehajtása, adminisztrációjának elvégzése, helyszíni szemle során készült fénykép- és videófelvevételek elkészítése, tárolása. A hivatásos állomány tagjaként köteles továbbá a jogszabály és más norma rendelkezésének megfelelően adatközlési kötelezettségnek az előírt nyilvántartások felé eleget tenni, a szükséges adatlapokat határidőben leadni, külön parancsnoki utasítás alapján a kijelölt nyomozók munkáját segíteni, felügyelni.

- [2] A felperes a perrel érintett időszakban valamennyi szolgálatot érintően a technikai tevékenysége mellett nyomozó vagy vizsgáló beosztású társával együtt részt vett a nyomozó, illetve vizsgáló feladatokban, szolgálati gépjárművet vezetett, a személyes jelenlétével mind a halaszthatatlan nyomozási cselekményeknél, mind a már kiosztott bűnügyi számos ügyekben segítette, támogatta a nyomozati és vizsgálati cselekményeket, jelen volt házkutatásoknál, tanú meghallgatásoknál. Ezen kívül a perrel érintett időszak minden szolgálatában feladatát képezte a meglévő idő esetén kárérték beszerzésekben és kamerafelvételek felkutatásában való részvétel, az érintett terület bejárása, felkutatása rendelkezésre áll-e a kamerafelvétel az érintett esetről, illetve a lefoglalt felvételek kimentésének elvégzése. Kárérték beszerzések, becsüszszakértőktől nyomozóval, vizsgálóval vagy egyedül, ezen túl 266 darab 1-es adatlapot és 12 darab daktiloszkópiái szakértői kirendelést is készített. Minden nappalos munkanapra eső szolgálatát érintően átlagosan havi három és fél esetben kézbesítési feladatot is ellátott. Az e feladatok után járó megbízási díj iránti felperesi szolgálati panaszt az alperes elutasította.
- [3] A felperes keresetében kérte az alperest 1.043.550 forint és ennek kamata megfizetésére kötelezni. Keresetét a rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos állományának szolgálati jogviszonyáról szóló 2015. évi XLII. törvény (Hszt.) 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontjára, az (5) bekezdésre, továbbá a 13/2012.(VII. 30.) ORFK utasításra alapította. A megbízási díj havi mértékét az illetményalap 75%-ában jelölte meg.
- [4] Az alperes védiratában a kereset jogalapját vitatva kérte a kereset elutasítását. Kifejtette, a megbízási díj csak akkor jár, ha más beosztásba, munkakörbe kizárólagosan tartozó feladatokat tartósan, 30 napot meghaladó egybefüggő időtartamon túl folyamatosan a helyettesítő személy tényleges feladatkörében eljárva, ténylegesen jelentkező túlmunkával ellátva látnak el. A felperes részéről ilyen 30 napot meghaladó valódi többletmunka nem volt, másrészt más beosztásába tartozó feladatok ellátása jelentette többlet ugyancsak nem állapítható meg. A keresetben megjelölt feladatokat a felperes egyrészt saját beosztásába szervesen beletartozó feladatként végezte el, míg a többi feladat szigorúan más beosztásba nem sorolható. Nem vitatta a felperes által hivatkozott feladatellátást, de nem ismerte el, hogy ezek nyomozói, vizsgálói vagy egyéb más munkakört kitevő feladatok lettek volna. Utalt arra, hogy 2020. november 27. napjáig volt hatályos 13/2012.(VII.30.) ORFK utasítás a bűnügyi technikusok számára a szemletevékenységen belül a technikai feladatok kizárólagosságát biztosította. Az újabb norma ezt a kizárólagosságot megszüntette, de kiemelte, hogy a 2020. november végéig irányadó időszakban az ORFK utasítás 6/D pontjába beépített kisegítő szabály lehetővé tette, hogy a bűnügyi feladatok ellátásának elsődlegességét biztosítva, a bűnügyi technikus a bűnügyi szolgálati ág feladataihoz kapcsolódó más tevékenységet is végezhesen. A felperes kizárólagosan nyomozói, illetve vizsgálói beosztásba sorolható feladatokat nem látott el, a házkutatások, lefoglalások, az adatgyűjtési tevékenység a bűnügyi szolgálati ág beosztásainak alapvető általános feladatai között szerepelnek, kötődnek a technikai helyszíni cselekményeihez. Az egyéb feladatok pedig nem kizárólagosan nyomozói, illetve vizsgálói beosztáshoz kötődnek.

- [5] Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével kötelezte az alperest 1.043.550 forint megbízási díj, ennek kamata és perköltség fizetésére. Ítéletének indokolásában felhívta a Hszt. 71.§ (1) bekezdés a) és c) pontját, valamint az (5) bekezdést, továbbá a belügyminisztérium irányítása alá tartozó rendvédelmi feladatokat ellátó szervek hivatásos szolgálati viszonyban álló tagjai illetményének és egyéb juttatásainak megállapításáról, valamint a folyósítás szabályairól szóló 33/2015. (VI. 16.) BM rendelet 10. § (2) bekezdését. Rögzítette, az alperes a felperes által a keresetlevélben hivatkozott feladatok elvégzését nem vitatta. A perrel érintett időszak egy részében a 2020. november 26. napjáig hatályos ORFK utasítás alapján megállapítható, hogy a bűnügyi technikus a szemle során mely feladatokat volt köteles ellátni, ezen norma szabályozta a bűnügyi technikus tevékenységét. Az utasítás hatályon kívül helyezése nem adhatott általános és korlátlan felhatalmazást a munkáltató számára arra, hogy a bűnügyi szolgálati ágon belül bármely feladatot a bűnügyi technikus beosztáshoz tartozó feladatként végeztesen el. Az ORFK utasítás ezt követően hatályos 6/D. pontja álláspontja szerint a feladatokat nem bővítette, csupán kimondta, amennyiben a technikus beosztásban kinevezett személy feladata ellátása során a munkaköri leírása alapján a bűnügyi szolgálati ág feladatrendszeréhez kapcsolódó más tevékenységet is végez, a bűnügyi technikus feladatok ellátásának elsődlegességét kell biztosítani. Tehát a bűnügyi technikus ugyanúgy, mint a hivatásos állomány más beosztású tagja láthat el egyéb feladatokat is. A munkáltató a munkaköri leírás elkészítésekor az abban foglaltakat korlátlanul nem bővítheti, ezt nem írja felül az ORFK utasítás hatályon kívül helyezését követő időszakban alkalmazandó gyakorlat sem. Bár a bűnügyi technikus beosztás konkrét feladatait hatályos jogszabály vagy belső norma már nem határozza meg, azonban ezt és az állománytáblában szereplő nyomozói beosztást a 32/2015. BM rendelet 2. számú melléklete következetesen megkülönbözteti. Így a kriminalisztikai és krimináltechnikai tevékenységet ellátó bűnügyi technikus beosztáshoz az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozási tevékenységgel összefüggő feladatai nem tartoznak hozzá, mindenképp többletfeladatként értékelendők. Megállapította, hogy a felperes szolgálati helyén a feladatok a helyszíni vizsgálat elsődlegességének biztosítása mellett akként kerültek kiosztásra, hogy a felperes ugyan önállóan nyomozati cselekményt nem végzett, de szolgálati gépjárművet vezetett, társát segítve a foganatosított tanú meghallgatásokon, házkutatásokon részt vett, kamerafelvételek felkutatásában aktívan segédkezett, kamerafelvételeket mentett le, ezen kívül kárérték beszerzésekben részt vett, kézbesítési feladatokat látott el, adatlapokat készített. Ezek egyike sem szerepel a felperes munkaköri leírásában, szolgálati napjainak 1/3-át töltötte ki, annak nincs jelentősége, hogy a többletfeladatok többsége nem sorolható be egyértelműen egyik beosztásba sem. A felperes a perbeli időszakban folyamatosan többletfeladatot látott el, tehát megbízási díjra jogosult. A megbízási díj mértéke meghatározásánál figyelemmel volt, hogy különleges többlettudás szükségessége nem merült fel, a saját munkaköri feladatain túl rendszeresen, jelentős munkaigénnyel járó munkaidejének 1/3 részét kitevő, munkakörébe nem tartozó, attól eltérő feladatok ellátása okán a keresetben igényelt, az illetményalap 100%-ban megállapított megbízási díjat arányosnak találta.
- [6] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést. Elsődlegesen kérte annak megváltoztatását és a kereset teljes elutasítását, másodlagosan az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását, a marasztalás összegének 695.700 forintra leszállítását a felperest megillető megbízási díj mértékének a rendvédelmi illetményalap 50%-ában megállapításával. Megsértett jogszabályhelyként a Hszt. 71.§ c) pontját, az (1) bekezdés c) pontját, az (5) bekezdést, a 31/2015.(VI. 16.) BM rendelet 35.§ (6) bekezdését, a 13/2012.(VII. 30.) ORFK utasítást jelölte meg. Változatlanul arra hivatkozott, hogy a felperes által megjelölt feladatok nem többletfeladatok, hanem kizárólag nyomozást támogató feladatoknak tekintendők. Álláspontja szerint sem a korábbi, sem a jelenlegi normák alapján a bűnügyi technikus

tevékenység nem szűkíthető csupán a helyszíni szemlékre és az ezzel kapcsolatos nyomrögzítő, nyomrendszerező tevékenységre. Tényleges nyomozói tevékenység, így például az 1-es adatlap elkészítése vagy daktiloszkópiai szakértő kirendelése a perbeli időszakban elenyésző számban történt, illetve fél óránál nem több időt igényelt a szolgáltatón belül. A kézbesítési feladatok szintén a nyomozói, vizsgálói tevékenységet támogató feladatok, amelyek nem tartoznak kizárólagosan sem a nyomozói, sem a vizsgálati beosztáshoz, és nem tartoznak sajátos jellemzőik hiányában a futárszolgálati feladatkörbe, így e feladat kapcsán is hiányzik a más beosztásba tartozás. Általánosságban elmondható, hogy a felperes által az alapfeladatain kívül végzett egyes tevékenységek nem sorolhatók be egyértelműen egy másik beosztásba, akkor lehetne többletmunkának tekinteni, amennyiben a technikai tevékenységekre vonatkozó normák tételes és kimerítő felsorolást adnak a bünyügyi technikusi által végezhető feladatokra, ilyen összefoglaló norma azonban nincs. Másodlagos fellebbezési kérelme kapcsán utalt arra, hogy a megbízási díj mértékének megállapításához komplex mérlegelés szükséges, amelyet a többletfeladatok jellemzői döntenek el, ezek a jellemzők a munka bonyolultsága, az eredeti feladathoz mért időigénye, gyakorisága, az arra előírt többlettudás, valamint a beosztások eltérősége és a felelősség szintje. A jelen esetben a felperes által állítottan nem a bünyügyi technikusi beosztáshoz tartozó feladatok gyakoriságára, időigényére figyelemmel azok nem tekinthetők sem gyakorinak, sem rendszeresnek, illetve jelentős időigénnyel járó feladatnak, így a megbízási díj illetményalap 50%-a tekinthető ezzel arányosnak.

- [7] A felperes az ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.
- [8] A fellebbezés nem megalapozott.
- [9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (Kp.) 108. § (1) bekezdése alapján a fellebbezés és a fellebbezési ellenkérelem keretei között vizsgálta felül. Az alperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének alapjául szolgáló Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontját, (5) bekezdését is megjelölte jogszabálysértésként, így a másodfokú bíróság e rendelkezések alkalmazását vizsgálta.
- [10] A Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerint a hivatásos állomány arra alkalmas tagja átmenetileg megbízható, szolgálati beosztásához nem tartozó feladatkör ellátásával többletfeladatként. Az alperes tehát jogszerűen megbízhatta a felperest olyan feladatok elvégzésére, amelyek a képzettségéhez, végzettségéhez, szakmai tapasztalatához kapcsolódnak. Az alperesnek ez a joga azonban nem sértheti a felperes kinevezés szerinti beosztását, továbbá az utasítás teljesítése esetén az érintett díjazásra való jogosultságát.
- [11] Az alperesnél a felperes bünyügyi technikusi beosztása az állománytáblában rendszeresített és a kinevezésében rögzített szolgálati beosztás (munkakör), a munkáltató a munkaköri leírásban egyoldalú utasítással rögzítheti a munkaköri feladatokat, azonban ez nem lehet önkényes. A bünyügyi technikusi beosztás keretein belül határozhatja meg a munkaköri leírásban a felperes által ténylegesen ellátandó feladatokat. Az alperes tehát csak a kinevezés szerinti munkakörön, beosztáson belül határozhatja meg szabadon a munkaköri leírásban nevesített feladatokat. A munkaköri leírásban a beosztáshoz tartozó feladatok mellett más feladatokat ennek ellentételezése nélkül jogszerűen nem építhet be (Kf.VII.45.197/2021/4.). Ez azt jelenti, hogy a munkaköri leírásban az általános utasítási jogkörre vonatkozó megállapítása is csak a munkakörbe tartozó feladatokat érintően értelmezhető jogszerűen, másrészt a beosztáshoz nem tartozó feladatok akkor sem tekinthetők a kinevezés szerinti beosztás részének, ha azokat a munkaköri leírás tartalmazza (Kf.III.39.690/2021/5.).
- [12] A munkáltató tehát a bünyügyi szolgálati ághoz tartozó bármely olyan feladat elvégzésére adhat utasítást, amelyet az érintett iskolai végzettsége, szakképesítése, képessége alapján el tud végezni, e jogosultság nem önmagában a munkaköri leírásban foglaltakból, hanem a Hszt. a munkáltatói jogokat szabályozó rendelkezéséből következik. Az alperesnek az a joga, hogy

a felperest a beosztásához tartozó feladatok mellett, például nyomozati beosztáshoz tartozó feladatok elvégzésére utasíthatja, nem sértheti az állománytáblázat szerinti beosztást és a felperes az utasítás teljesítése esetén díjazásra jogosult.

- [13] A Kúria következetes gyakorlata szerint a munkáltató utasítása alapján a hivatásos állomány tagja ugyan esetenként köteles ellátni a beosztása szerinti tevékenységéhez nem tartozó feladatokat is, az ilyen jellegű feladat tartós ellátása ugyanakkor nem maradhat ellentételezés nélkül (Kf.VII.39.523/2021/4.).
- [14] A Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjában meghatározott kritériumok konjunktívak, ebből következően a felperest akkor illeti meg a megbízási díj, ha nem a kinevezése szerinti bűnügyi technikai beosztásához tartozó feladatkört lát el többletfeladatként. A Kúria a Kf.VII.37.642/2020/5. számú döntésében is kifejtette, nem azon van a hangsúly, hogy a többletfeladat okozott-e többletterhelést, hanem azon, hogy a feladat a beosztáshoz tartozónak tekinthető-e, amennyiben ugyanis rendszeresen végzett további tevékenység nem tartozik az adott szolgálati beosztáshoz, az mindenképp többletfeladatként értékelhető. Erre tekintettel a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontjának feltételei vizsgálatkor kizárólag azt kell vizsgálni, hogy a jelen esetben a felperes által végzett feladatok a beosztásához tartozók-e.
- [15] 2020. november 26-át követően a bűnügyi technikai beosztáshoz tartozóként feladatokat hatályos jogszabály vagy belső norma már valóban nem határozza meg, azonban ezt és az állománytáblában szereplő nyomozói beosztást a 30/2015. BM rendelet 2. számú melléklete következetesen megkülönbözteti. A nyomozói munkakör feladatkör, figyelemmel az alaptevékenység bűnügyi jellegére, a nyomozást és az általános nyomozó hatóságként eljáró rendőrség nyomozati feladatait szabályozó jogszabályok, így például a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény 31.§ (1)-(3) bekezdéseire, valamint a nyomozás és az előkészítő eljárás részletes szabályairól szóló 100/2018.(VI. 8.) Korm. rendelet szabályaira kellőképpen körülhatárolhatók. Mindezek okán a munkaköri leírás alapján is az elsősorban kriminalisztikai és krimináltechnikai tevékenységet ellátó bűnügyi technikai beosztáshoz az általános nyomozói hatóságként eljáró rendőrségi nyomozási tevékenységgel összefüggő feladatok, így a felperes által ellátott – például kártérték beszerzés, kamerafelvétel felkutatás, kézbesítés, daktiloszkópiái szakértő kirendelése, 1. számú adatlap kiállítása – ha azzal nem is összeegyeztethetetlenek, de mindenképpen többletfeladatként értékelendők.
- [16] A fentiek szerint az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által rendszeresen végzett, a keresetben megjelölt feladatok ellátása a Hszt. 71.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti többletfeladatként értékelhető, és a Hszt. 71.§ (5) bekezdése alapján megbízási díjra jogosít.
- [17] Az alperes másodlagos fellebbezésben a megbízási díj mértékét vitatta, és az elsőfokú ítéletben megállapított helyett az illetményalap 50%-ában kérte megállapítani, mert álláspontja szerint az illetményalap 75%-ában megállapított megbízási díj eltűlt.
- [18] A Hszt. 71.§ (5) bekezdése szerint a megbízási díj azért jár, mert a hivatásos állomány tagja az eredeti munkaköri feladatoktól eltérő többletfeladatot végez, amit a jogalkotó az illetményalap 50-200%-ig terjedő összeggel kompenzál. A mérlegelés szempontjait a 33/2015.(VI. 16.) BM rendelet 10.§ (2) bekezdése és a 31/2015.(VI. 16.) BM rendelet 35.§ (6) bekezdése szabályozza.
- [19] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a mérlegelési tevékenysége során a Hszt. 71.§ (5) bekezdése által meghatározott tartományban maradt, amikor a megbízási díj mértékét az illetményalap 75%-ában határozta meg. Az általa figyelembe vett mérlegelési szempontok megfelelnek a BM rendelet kritériumainak. Az arányosság vizsgálatánál figyelembe vette a többletfeladatellátás rendszerességét (minden szolgálatteljesítés időtartamának 1/3-a) nem sértette meg így a rendvédelmi illetményalap 75%-ában történő

meghatározással a megbízási díj mértékére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, nem lépte túl a mérlegelés törvényben biztosított kereteit.

- [20] A fentiekre tekintettel az elsőfokú bíróság ítélete nem sérti a fellebbezésben megjelölt jogszabályi rendelkezéseket, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Kp. 109.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.
- [21] A másodfokú bíróság a Kp. 35.§ (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 83.§ (1) bekezdése alapján kötelezte a pervesztes alperest a felperes másodfokú perköltségének megfizetésére, melynek mértékét a felszámítással egyezően a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (2) bekezdés a) pontja, valamint az (5) bekezdése alapján állapított meg.
- [22] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5.§ (1) bekezdés c) pontja alapján személyes illetékmentességben részesül, így a feljegyzett fellebbezési illeték a Pp. 102.§ (1) bekezdése és a (6) bekezdése értelmében az állam terhén marad.
- [23] A másodfokú bíróság a fellebbezést a Kp. 99.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 77.§ (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Pécs, 2025. február 14.

Dr. Zóka Ferenc s.k. a tanács elnöke, dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, dr. Hrubai Adrienn s.k. bíró